

powrotu do zajęć normalnych i do zachowania bezwzględnej spokoju.

Warszawa, 11. grudnia 1922.

Minister Darowski

Kierownik Min. spraw wewnętrznych.

ZASUSPENDOWANIE KOMENDANTA POLICJI.

Wobec łagodnej postawy policji w stosunku do demonstrantów, którzy poza powyższymi ekscesami dokonanymi na osobach posła Daszyńskiego i sen. Limanowskiego, odważyli się kilka razy żądać od posłów legitymacji przed wejściem do Sejmu, która poselskie zaprotestowały u sfer miarodajnych przeciw bezczynności policji, która dopuściła do tego rodzaju wykroczeń. W związku z tem zawieszono w czynnościach komendanta policji Sikorskiego.

Warszawa. (PAT.) P. Minister spraw wewn. zawiesił w czynnościach komendanta policji na miasto stołeczne Warszawy Sikorskiego za bezczynność. Sprawę przeciwko komendantowi Sikorskiemu przekazano prokuratorowi.

DALSZE SZCZEGÓŁY.

Warszawa. (AW.) Na posiedzeniu konwentu seniorów z udziałem wszystkich stronnictw u-

chwalaono wydać imieniem wszystkich stronnictw odczwę do ludności.

Warszawa. (AW.) Dzienniki, zbliżone do Ch. Z. J. N. zwróciły się do ludności miasta Warszawy z wezwaniem, aby powstrzymała się stanowczo od wszelkich wykroczeń i gwałtów.

Warszawa. (AW.) Dzienniki podają, że kłuku nastu posłów z Ch. Z. J. N. wygłosiło przemówienia uspokajające do grup manifestującej młodzieży, tłumacząc jej sytuację polityczną i akcentując bardzo silnie, że walka polityczna powinna się toczyć wyłącznie na gruncie legalnym.

STANOWISKO GIELDY.

Czytamy w „Gazecie Porannej”: Na wieść o krwawych demonstracjach w Warszawie tutejsza giełda nieoficjalna wnet zareagowała znaczną podwyżką cen wszystkich obcych walut. Dolary, które jeszcze wczoraj rano notowano po 17.250 mk., wieczorem, po nadejściu telegraficznej wiadomości z Warszawy o smutnych zdarzeniach, raptem podskoczyły na 17.500 mk., równocześnie zwiększył się ogólny popyt na wszystkie obce waluty, przy wstrzymaniu się sprzedających od realizacji. Taką samą wyżkę sygnalizują z Warszawy.

Konferencja rozbrojeniowa.

Na ostatnim posiedzeniu biura konferencji rozbrojeniowej toczyła się w dalszym ciągu dyskusja nad projektem paktu o nieagresji.

Dłuższa dyskusja wywiązała się nad punktem o arbitrażu.

Na tle tej dyskusji delegat litewski usiłował przemycić warunek przeprowadzenia arbitrażu w sprawie Wileńszczyzny. Wszyscy delegaci z wyjątkiem litewskiego, przyjęli projekt polski, który wyłącza sprawy terytorjalne z pod obowiązku arbitrażu.

Punkt 9. rosyjskiego projektu paktu, dotyczący ograniczenia zbrojeń postanowiono całkiem usunąć, przekazując go komisji techniczno-wojskowej.

W oczekiwaniu ostatecznego ustalenia redakcji paktu przystąpiono do dyskusji nad projektem w sprawie technicznych rozbrojeń. W sprawie ilości wojska delegaci państw bałtyckich określili, że możliwe jest określenie stanu liczebnego armii tylko na r. 1923.

Delegaci rosyjscy wysunęli sprawę ograniczenia budżetów wojskowych. W dyskusji, która na tem tle się rozwinęła, delegaci wykazywali, jak wielkie, trudne i skomplikowane jest zagadnienie budżetów wojennych w dzisiejszych stosunkach ekonomicznych, finansowych i politycznych w Europie. Wykazali również uprzywilejowaną sytuację Rosji.

*

Wczorajsze posiedzenie Biura konferencji rozpoczęło się przemówieniem członka delegacji ros. Koppa. Biorąc samowolnie za punkt wyjścia projekt proporcjonalnego ograniczenia liczby sił zbrojnych o 1/4 zamieszczonej w deklaracji rosyjskiej, starał się dowiedzieć, że tylko Polska zostawia na r. 1923 niezmnijszony kontyngent armji (!), gdy inne państwa zmniejszają ten kontyngent w porównaniu z r. 1922 o 1/4.

Odpowiadając delegat Polski książe Radziwiłł wskazywał, że jeśli weźmie się za punkt wyjścia stan armji polskiej i rosyjskiej za r. 1920 i porówna go się z cyfrą zadeklarowaną na r. 1923, to okaże się, że Polska i Rosja zredukowały w jednakowym stopniu swe wojska, aczkolwiek warunki bezpieczeństwa Polski są bez porównania gorsze od warunków zabezpieczenia Rosji.

Rosja posiadała w r. 1920 maksymalną armię 3 i pół miliona żołnierzy, na rok zaś 1923 deklaruje armię w sile 600.000 żołnierzy, do czego należy dodać 400.000 wojsk nieregularnych, jak straż graniczna, milicja itd., co czyni 35 proc. w porównaniu z r. 1920.

Polska miała w r. 1920 według zarejestrowania w Lidze Narodów 960.000 żołnierzy, obecnie zaś deklaruje na r. 1923 maksymalny stan 280.000 żołnierzy, co stanowi również 35 proc. w porównaniu z r. 1920. Należy dodać, że Polska nie posiada wojsk nieregularnych, ponadto zaś rozwiązała 200-tysięczną armię ochotniczą.

Mimo kilkakrotnych propozycji delegacji polskiej p. Kopp nie chciał dopuścić do postawienia pod głosowanie czy konferencja pragnie przejść do dyskusji nad zgłoszonymi cyframi, dotyczącymi stanu liczebnego wojsk poszczególnych państw na r. 1923, czy też ma zająć się naprzód ustaleniem metody, któraby pozwoliła na poważne przeprowadzenie dyskusji.

Lebedjew próbował uzasadnić gorsze stanowisko Rosji tem, że Rosja nie przewiduje dla siebie na przyszłość możliwości strategii obronnej, a jedynie strategię uderzenia. Dalej próbował Lebedjew również dowieść, że polski skauting, Sokół, oraz inne gimnastyczne stowarzyszenia są nieregularnymi organizacjami wojskowymi.

Organizacja sądownictwa.

(III). W ten sposób w dziedzinie administracyjno-gospodarczej w okręgu sądu okręgowego decyzja należałaby do prezesa sądu okręgowego i on właśnie administrowałby sprawami sądów powiatowych i sądów pokoju. Sprawy przekraczające zakres jego kompetencji w całym okręgu sądu apelacyjnego należałoby do prezesa sądu apelacyjnego, który w ten sposób stałby się głównym administratorem sprawiedliwości na terenie swojej apelacji. System ten dąłby możność szybkiego i bardziej praktycznie celowego, tudzież oszczędnego kierowania sprawami administracyjno-gospodarczymi w sądownictwie, natomiast Ministerstwo posiadałoby stałą kontrolę nad działalnością wszystkich prezesów i zmierzałoby do jej ujednostajnienia i nadania jednolitości pracom i zarządzeniom poszczególnych prezesów apelacji. Odpowiednie projekty są w opracowaniu, a konsekwentne ich przeprowadzenie będzie niewątpliwie etapem do udoskonalenia zarządu sprawiedliwości.

Drugim konarzem organizacji sprawiedliwości jest urząd prokuratorski. Podczas gdy w dziedzinie sądu Minister sprawiedliwości jest tylko administratorem i intendentem dbającym o porządek i zaspokojenie potrzeb niezawisłych sądów, urząd prokuratorski stanowi nierozdzielalną całość z osobą Ministra, z którym jest hierarchicznie związany. Tu zatem zachodzi potrzeba wytworzenia organu centralnego, któryby utrzymywał stałą wewnętrzną łączność pomiędzy wszystkimi przedstawicielami urzędu prokuratorskiego a Ministrem sprawiedliwości. Jednym z pierwszych kroków, jakie uczyniłem w Ministerstwie było utworzenie takiego organu centralnego. Wynikiem tego jest możność otrzymywania szybkiej informacji o wszystkim co w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości karnej dzieje się w całym Państwie, i możności ustalenia jednolitości poglądu na rozmaite zagadnienia, które żyją w tej dziedzinie

wysuwa

Zaznaczono już wyżej różnicę materiału sędziowskiego i prokuratorskiego sprawa, że ta sama kwestia w dwóch okręgach sądowych bywa traktowana rozmaicie, zależnie od tego, w czyich rękach spoczywa tam kierownictwo urzędu prokuratorskiego. Rzecz oczywista, że pod tym względem musi nastąpić ujednostajnienie i że stanowi ono obowiązek naczelnego prokuratora, w. Ministra sprawiedliwości. Nie mogę powiedzieć, ażeby jednolitość została już pod tym względem osiągnięta. Trudno bowiem w ciągu paru miesięcy przerobić to, co było wynikiem wpływu wielu lat. Jednakże zostały już nawiązane nici, a mam nadzieję, że dalsza konsekwentna praca w tym kierunku pozwoli wytworzyć wspólny kamerton i usunąć wszelką rozbieżność. W szczególności praktycznym rezultatem tych zarządzeń jest, akcja Urzędu Prokuratorskiego, podczas wyborów. Statystyczne dane w tej dziedzinie załączam osobno. Tu chcę podkreślić, że urzędy prokuratorskie i sądy wszędzie zrozumiały swoje zadanie, że w działalności swojej nie powodowały się jakimikolwiek względami stronnictwami, a tylko ściśle przestrzegały przepisów ustawy.

Z kraju.

O KÓŁKU MIŁOŚNIKÓW SZTUKI I MUZYKI W ŻÓŁKWI. — O ODBUDOWĘ „SOKOŁA”.

Żółkiew, w grudniu 1922.

Dnia 18. i 19. zm. odegrało tu. Kółko miłośników sztuki i muzyki komedję Hennequina pt. „20 dni kozy”. W grze wyróżnili się pp. Czajkowski, Mańkowsky, Tyszkowski i Szerf. Z zadowolaniem witamy powstanie tej placówki kulturalnej, wskrzesi ona tradycję sokolego Kółka dramatycznego, którego przedstawienia po dzień dzisiejszy żyją w pamięci żółkiewskiej publiczności i obecność sil. b. sokolego Kółka dramat. pp. Mańkowskich i p. Tyszkowskiego daje rękojmię odnowienia pięknej tradycji. Prawdziwą niespodzianką był pierwszy występ orkiestry mieszczańskiej w ramach Kółka miłośników sztuki i muzyki pod batutą sekretarza Starostwa p. Franciszka Frączkowskiego. Orkiestra ta zdołała w krótkim czasie zespolić najróżnorodniejszych dotychczas samotnych amatorów w prawdziwą harmonię, której dźwięk radował uszy i serca słuchaczy. Podziwiać należy doprawdy zapał z jakim członkowie orkiestry rzucili się do pracy, tak że po małej liczbie prób mogli śmiało popisać się przed serdecznie ich okiaskującą publicznością. Sądzić należy, że w krótkim już czasie orkiestra żółkiewska zajmie jedno z pierwszych miejsc wśród amatorskich symfonicznych zespołów, wstępując w ślady b. orkiestry sokolej. Z braku odpowiedniej sali nie mogły się uwydatnić produkcje, jak niegdyś w Sokole. Gdy Sokół otworzy znowu swoje podwoje znajdzie Kółko należyte pole do popisu.

Zniszczony z początkiem r. 1919 tutejszy Sokół nie został po dzień dzisiejszy przywrócony do stanu używalnego. Dzięki staraniom Wydziału, a najgłówniej rady budowl. inż. Sawickiego uzyskano bezpłatnie drzewo budulcowe, ofiarowane przez konwent OO. Dominikanów, okolicznych ziemian i firmę Seelig, właścicielkę tartaku w Mostach Wielkich. Uzyskano też pożyczkę w Państwowym Banku odbudowy w kwocie 8.000.000 mkp. Oprócz tego zarządzono zbiórkę u patriotycznie usposobionych jednostek i z tem wszystkim przystąpiono do odbudowy. Z powodu ciągle postępującej wyżki cen materiałów wystarczyły powyższe darki w materiałach i pożyczka do wykonania wianania dachowego i pokrycia dachu blachą, a teraz pozostały jeszcze do wykonania roboty wewnętrzne, drzwi, okna itd., do czego brak co najmniej 10 milj. mkp.

Dziwić się tylko wypada, że miejscowa Ekspozycja Kraj. Urzędu odbudowy nie zajęła się z urzędu odbudową tego domu ludowego, jak to miało miejsce w Borowie itd. i ograniczyła się tylko do udzielenia subwencji w kwocie 20.000 marek.

Państwowy Bank odbudowy i inne powołane do tego czynniki oraz obywatelstwo miejscowe winno by skoordynowanym wysiłkiem postarać się o dokończenie dzieła odbudowy tego ośrodka kulturalnego w powiecie.

Zycie towarzyskie i kulturalne w miejscach znajdujących się obecnie w stanie letargu, obudziłyby się natychmiast po otwarciu podwoi Sokola i znalazłoby — skupiwszy się tam jak poprzednio — godną arenę.
E. H.

Wrogom na urągawisko.

Jeden z przyjaciół naszego pisma przesyła nam następujące uwagi:

Wybór Prezydenta Rzeczypospolitej nie odbył się niestety bez przykrych, godności państwowej uciążliwych zgrzytów. Z Warszawy dochodzą nas zgrozą przejmujące wiadomości o próbach warcholskich demonstracji przeciw Prezydentowi; na łamach prasy, która mieni się być heroldem praworządności biją w oczy takie potworne nagłówki, jak: „Ich prezydent“, „Prezydent mniejszości narodowych“ itp. z patologii partyjnej zrodzone wymyślenia. Wczoraj na ulicach Lwowa obijały się o uszy wykrzykiwania: „Żydowski prezydent“, „On marnie skończy“.

Z uczuciem bolesnego upokorzenia obserwowało się, jak na te obelgi, rzucane pod adresem Reprezentanta Państwa, nadstawiali pilnie uszy przechodnie z pod znaku: „To tak szczerze nie będzie“. Dwóch spotkanych tego typu młodych boryteli zauważyłem na ul. św. Mikołaja, jak odczytywali z niechętną satysfakcją i złym błyskiem w oczach obelżywe nagłówki pewnego organu prasy... polskiej pod adresem Prezydenta Narutowicza. Nasycały się odrazy naszymi wrogów pieszcząciami ich uczucia wyrazami. Odchodząc, szepotali do siebie półgłosem: „Dobre towarzyszu, Lachy budnąć były się o swego Prezydenta“... Reszta szepiu zginieła w gwarze ulicy.

Odchodziłem w bolesnej zadumie. Jakże nam daleko jeszcze do poczucia praworządności jakże mało w Polakach etyki państwowej! Jak mali wyglądamy w naszym rozwoju poczucia karności państwowej w porównaniu ze społeczeństwami Zachodu...

W Anglii przywódca skrajnej opozycji udaje się wraz z reprezentantem większości i przedstawia się królowi. U nas partja, objawiająca gotowość utworzenia rządu i szermująca hasłami ładu i porządku, oświadcza, że nie weźmie udziału w akcie przysięgi Prezydenta Rzeczypospolitej.

Pelzają ciągle wśród nas ohydne narowy warcholstwa i samowoli. Usunąć je, wypalić gorącym tchnieniem opinii publicznej to nakaz chwili, a zarazem podstawa wszelkiej możliwości pracy państwowo-twórczej.

KRONIKA.

Kalendarz. Środa, 13 grudnia. Rz.-kat.: Łucja i Cytlii. — Gr.-kat.: Andreja ap. — Słowiański: Władysława.

— Uroczysta Akademia ku uczczeniu setnej rocznicy urodzin Ludwika Pasteura, odbyła się staraniem Uniwersytetu, Politechniki, Akademii medycyny weterynaryjnej oraz Tow. naukowych, w piątek dn. 15 b. m. o godz. 6 wieczorem w auli Uniwersytetu (gmach posejmowy).

— Wenta. Przypominamy, że w niedzielę d. 17 grudnia b. r. odbędzie się we Lwowie doroczn. „Wielka Wenta przedświąteczna“ na rzecz Działu Pracy (Przytułku dla biednych starców) urządzonej przez Tow. Miłosierdzia pod godłem Opatrzności.

Komitet uprawa o składanie fantów i datków i o odsyłanie do pałacu wojewódzkiego górze Cortjer będzie je za potwierdzeniem odbierał.

— Postowie pilscy do sejmu litewskiego. Stanisław Laus i Kazimierz Wołkowiak opisali odezwę w której stwierdzają fakt uszczuplenia praw mniejszości narodowych na Litwie w szczególności praw ludności polskiej, zamieszkałej na Litwie kowieńsk. Obaj postowie oświadczyli, że do sejmu kowieńskiego nie udadzą się, nie chcąc potwierdzać wyroków zagłady, jakie wydają Litwini na ludność polską zamieszkałą w Litwie kowieńskiej.

— Echa zgonu generała Iwaszkiewicza. W ciągu dalszym nadesłali na ręce Prezydenta miasta z powodu śmierci ś. p. gener. Wacława

Iwaszkiewicza wyrazy żalu i holdu dla zmarłego: Towarzystwo Pańkowe we Lwowie, dykcja Politechniki Powszechnej we Lwowie, Narodowa Organizacja kobiet miasta Stryja, Katolicki Związek Polak w Samborze, Organizacja Narodowa w Borszczowie, Kolo Grochowskie Związku Ludowo Narodowego, przełożoność Zboru Izraelickiego we Lwowie, reprezentacja miasta Brzeżan, Organizacja urzędników miasta Brzeżan, reprezentacja miasta Sambora.

— Delegacja „Zjednoczenia“ u Rektora Uniw. Onegdaj udziła się delegacja Tow. Akad. „Zjednoczenie“ z p. Wachtlem na czele do JM. Rektora ks. Narajewskiego w związku z akcją „Zjednoczenia“ przeciw wprowadzeniu na wszechnicach ograniczeń procentowych dla młodzieży żydowskiej. Delegacja doznała bardzo życzliwego przyjęcia i przedstawiła też jeszcze stanowisko zajęte przez „Zjednoczenie“ w odezwie pojedynczej do ogółu polskiej i żydowskiej młodzieży akad.

Konferencja ta, której głównym tematem było obecna naprężona sytuacja na Wszechnicach, trwała blisko godzinę i miała charakter ściśle poufny.

— Wystawa prasy. Jak wiadomo od 12 d. 18 b. m. odbędzie się w Pradze międzynarodowa wystawa prasy. Wobec tego zorganizował się tu komitet udziału prasy polskiej na tej wystawie.

Z ramienia informacji polskiej zorganizował tę wystawę p. Stanisław Jarkowski, który zebrał bardzo imponującą liczbę eksponatów, tablic graficznych i kopii rozmaitych numerów jubiluszowych. C.ł.ś. przedstawia się bardzo oryginalnie i imponująco.

Z powodu urządzenia wystawy prasy polskiej na międzynarodowej wystawie prasy w Pradze wyszła staraniem „Informacji Prasowej“ Uwagi godna praca, jako trzeci zeszyt biblioteki prasy polskiej. Jest to bibliografia dotycząca prasy polskiej. Autor tej pracy p. Stanisław Jarkowski przystawił historię prasy polskiej.

Praca ta będzie stanowić cenne źródło informacji. Komitet organizacyjny wystawy prasy polskiej zwraca się do wszystkich pism codziennych z prośbą o nadsyłanie bezpłatnie po kilka egzemplarzy numerów pism codziennych, jakoteż pism periodycznych na czas trwania tej wystawy od 12 do 18 b. m. pod adresem: Exposition de la Presse „Jucenia“ Praga Stanisław Jarkowski.

— Ceny papieru w Polsce gwałtownie poszły w górę. Poniżej podajemy skoki cen w ciągu bieżącego roku w papierze zwykłym drukowym i drukownym satynowanym (ładzonym) za jeden kilogram: styczeń 1922 180, 205; luty 200, 225; marzec 270, 290; kwiecień 270, 290; maj 330, 350; czerwiec 350, 380; lipiec 420, 450; sierpień 480, 520; wrzesień 680, 725; październik 775, 830; listopad 1100, 1200; grudzień 1200, 1400. A więc w czasie od stycznia do grudnia papier najgorszy używany tylko na najniższe wydawnictwa szkolne podskoczył z 180 na 1200 Mk. za kfg. Papiery lepsze podrożały jeszcze o wiele więcej.

Równocześnie kurs naszej marki niemożliwie zakup papieru za granicą; pomimo, że sąsiednie państwa produkują go wiele na eksport (Austria, Niemcy, Czechy). Tam samem uregulowanie cen produkcji krajowej, która koniunkturę bezłagodnie wyzyskuje jest niemożliwa.

W tych warunkach książka drożeje z dnia na dzień i produkcja jej się zmniejsza. Inteligencja polska, nie ma za co kupować książek. Profesorowie naszych najwyższych uczelni chcą się zapoznać z literaturą europejską ostatnich czasów, wyjeżdżają na studia za granicę, do bibliotek obcych gdyż ani sami, ani biblioteki nasze nie są w stanie zakupić najnowszych wydawnictw, niezbędnych dla nich do otrzymania się na poziomie wiedzy. Cofamy się w kulturze coraz więcej.

— Z Tow. Przyrodników im. Koperalika. XIII. posiedzenie naukowe odbędzie się we wtorek d. 12 grudnia o godz. 6 wieczorem w Instytucie geologicznym Uniw. J. K. ul. Długosza 8. z porządkiem dziennym: 1. odczyt prof. dr. W. Nowickiego p. t. „Wpływ promieni Roentgena na biologię tkanek“. 2. luźne komunikaty. Po posiedzeniu naukowym odbędzie się posiedzenie zarządu oddziału lwowskiego.

— Polskie Tow. Politechniczne. W środę dnia 13 grudnia b. r. o godz. 6-15 wieczór odbędzie się tygodniowe zebranie poświęcone uczczeniu ś. p. prof. Karola Skibińskiego.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Początek przedstawień o godz. 7 wieczorem.

Dziś, we wtorek „Dzieci ziemi“. — Jutro, we środę „Tosca“, ostatni występ Dygasa. — W czwartek „Coppelia“. — W piątek „Dzieci ziemi“. — W sobotę popołudniu „Bracia Lerche“; — wieczorem „Coppelia“.

Repertuar Teatru Małego (ul. Gródczka 2).

Dziś, we wtorek, jutro, we środę, w czwartek, piątek i sobotę „Sublokatorka“.

Repertuar Teatru Nowości.

Dziś, we wtorek i jutro, we środę „Słomiana wdówka“. — We czwartek „Japonka“. — W piątek „Słomiana wdówka“. — W sobotę „Japonka“.

Repertuar „Młodej Scenki“, Szkoły dramatycznej, ul. Chorążczyzny 7.

W sobotę 16 grudnia i w niedzielę 17 grudnia „Przechodzień“, sztuka w 3 aktach Bożana Katerwy. Początek o godz. 8.

Z MUZYKI.

„Coppelia“, trzyaktowe dzieło Leona Delibes'a, wykonane w ubiegłym tygodniu na scenie teatru miejskiego po raz pierwszy w całości, to prawdziwy wzór wykwintnej a oryginalnej pod względem pomysłów i formy francuskiej muzyki baletowej. Zalety podnoszone zwyczajnie przez krytykę z okazji oceny dzieł o charakterze typowo francuskim, dotyczące sprytniej inwencji, obfitej melodyjności i subtelnej a dystygowanej harmonizacji, słusznie dałyby się zastosować do „Coppelii“ i innych kompozycji baletowych Delibes'a, a wypadaloby jedynie dodać jeszcze — jako rys również charakterystyczny — czarującą lekkość rytmiki, przymilającej się do słuchacza w sposób, że tak powiem zalotny. Niektóre części tego baletu, wykonywane od czasu do czasu jako wyjątki w teatrze lub na estradach koncertowych, należą już do rzędu utworów u nas popularnych. Odnaleść tam można cały szereg przezerpiętych, ułożonych z temperamentem i finezją, tańców najrozmaitszych; dla polskiej publiczności niezawodnie najbardziej sympatycznymi i interesującymi pozostaną te rytmy taneczne, zapomocą których twórczość Delibes'a potrafiła się tak zbliżyć do muzyki typowo słowiańskiej. Ta mistrzowska zdolność asymilacji i naginania swych zwrotów kompozytorskich do piękna muzyki narodowej niefrancuskiej, zadziwiająca u Delibes'a, świadczy o nadzwyczajnej wszechstronności genialnego twórcy „Coppelii“, autora innych też baletów uznanych w świecie muzycznym.

Wykonanie tej interesującej nowości na naszej scenie — śmiało rzecz można doskonałe — przyniosło zaszczyt kierownictwu teatrów lwowskich. Na udatną całość służyła tu sumienna i artystyczna praca wszystkich czynników: dyrygenta p. Alfreda Stadlera, baletmistrza czyli reżysera choreografii p. A. Fortunata i pp. Z. Bałka i K. Polityńskiego, których dekoracje — więcej niż piękne — ciekawiały widzów stylowością i umiejętnie dobraną harmonią barw. Mimo tylu niezaprzeczonych i uznanych godnych zasług towarzyszących premierze tego baletu zaznaczyć muszę, że „alfą i omegą“ tych wszystkich sukcesów „Coppelii“ był po większej części współudział znakomitej primaballeriny p. N. Kirsanowej. Czarującą kreację tej artystki nazwać można — bez przesady — najwyższym wyrazem poezji w tańcu. Do spotęgowania dodatnich wrażeń „Coppelii“ Delibes'a jako baletu, przeczytały się w znacznej mierze popisy choreograficzne pań Z. Łozińskiej i E. Biczówniej, oraz pp. S. Fajszewskiego i A. Fortunata i doskonałej w II obrazie przedstawicielki Conaaki m. J. Górskiej.

Szczelnie zapelniona we czwartek, 7 b. m. sala Tow. muzycznego świadczyła o dużym zainteresowaniu się publiczności popisami pianisty Lwa Siroty. Świetnie wyszkolona i wirtuozowska technika artysty wliczyła tym razem — pomijając już niezbyt fortunny układ pierwszej części programu z jednostajną pod względem rytmiki i mało zajmującą na punkcie harmonizacji sonatą, wymienioną na afiszu jako dzieło A. Glezunowa B-moll — wrogim zacietym i nieprzejednanym; z forteplem koncertowym paraliżującym intencje pianisty. Ani brzmienie, ani mechanizm tego rozbitego instrumen-

tu nie nadają się już do wydobycia subtelniejszych efektów pianistowskich.

Posługując się czarodziejskimi sztuczkami, wyszła jednak gra p. Sirotki przeważnie zwycięsko z tej walki. Serja preludjów Chopina wypadła przepięknie, a słowa uznania niemniej entuzjastycznego należą się interpretacjom drobniejszych utworów kompozytorów rosyjskich, kompozycji zrecenzje ułożonych a odegranych przez koncertanta w sposób poryjający słuchaczy. (Nazwy tych dzieł podaje na podstawie programu: Areńskiego „Petite ballade”, Borodina „W klasztorze”, Czajkowskiego „Kolysanka i Polka Rachmaninowa).

Ta ostatnia, niezwykle brawurowo wykonana część programu, serdecznie oklaskiwana przez audytojum, zdecydowała o zupełnym sukcesie p. Sirotki, który odegrał następnie koncertową transkrypcję wale Chopina (Des-Sur), „Campanelle” Liszta i cały szereg utworów nadobowiązkowych.

Fr. Neuhauser.

Proces komunistów świętojurskich.

Sze następnego dnia rozprawy.

(i) Przewodniczący r. Laidler ogłosił na początku wczorajszej rozprawy uchwałę trybunału, odrzucając wnioski zarówno obrońcy, jak prokuratora. Trybunał zgodził się jedynie na wniosek o dopuszczenie stenografa podczas przesłuchania świadka komisarza policji Iwachowa, który przeprowadził śledztwo wstępne.

Poczem odbywało się dalsze przesłuchanie świadków.

Św. ks. Jachowski zeznaje, że kierował się jedynie litością, przyjmując Czare, który przedstawił mu się jako Ołeksa Sokołenko.

Św. Myszkowska, właścicielka mleczarni „Zofia”, była już w poprzednim tygodniu przesłuchiwana, jednak, ze względu na stan zdrowia musiano przesłuchiwać nie jej przerwać. W mleczarni swej nie raz widywała Cichawskiego, Grosserową, Kółka i Senyka, nie widywała wszakże Głowickiej i Leitnerowej.

Prokurator domaga się skazania rontowania tego świadka, oraz świadków Myszkowskiej i Usirzyckiej z sądzim śledztwem. Natomiast Kościelkowskim dla wyjaśnienia pewnych sprzeczności.

Obrońca dr. Akser żąda, by z policji zarekwirowano protokół spisany z p. Myszkowską, przy czem rzuca szereg brytycznych uwag przeciw sposobowi, w jaki przeprowadzono śledztwo.

Trybunał zgodził się na żądanie prokuratora, dr. Aksera zaś za nieprzyzwolenie wycieczki skazał na grzywnę 20.000 Mk.

Św. A. Bułkowa, która odnajmowała mieszkanie Grosserowej przypomina sobie, że po aresztowaniu kongresu, Łęczycki przybiegł skonstronowany, powiedział „Jesteśmy sypanieci” i zabrał dwie walizy z mieszkania Grosserowej.

Św. M. Staba, córka poprzedniej, ucz. II kl. gimn. po wejściu witała się czule z Grosserową i wybucha płaczem. Zeznawać nie chce. Prokurator zrzeka się jej zeznań.

Z kolei staje św. Michał Wódek, uczeń gimn. który w śledztwie podał wiele obciążających, a jak później stwierdzono, prawdziwych szczegółów.

Obr. dr. Dawydiak sprzeciwia się odebraniu przysięgi od tego świadka, jako podejrzanego.

Trybunał jednak przysięgę odebrał. Wódek zmienił teraz taktikę. Przyznaje się, że jest socjalistą, zaprzeczając, że nie widzi różnicy pomiędzy socjalizmem a komunalizmem. Przeciw towarzyszkom zeznawać nie chce, wołałby z nimi razem zasiąść przed kratkami.

Prokurator wobec tego, że Wódek zeznaje odmiennie niż w śledztwie, domaga się zawieszenia nad nim aresztu śledczego.

Obrona sprzeciwia się temu.

Trybunał po naradzie przychylił się do wniosku prokuratora i zawiesił nad Wódkiem areszt śledczy.

Poczem przewodniczący rozprawę odroczył do dnia następnego.

Ruch służbowy.

Rozporządzeniem Ministerstwa wyznań religijnych i oświecenia publicznego z dnia 24 października 1922 nr. 9833/22 D. III., zamienowany został irżmierz Michał Robakowski etatowym nauczycielem Państwowej szkoły rzemieślniczej w Jarosławiu, z ważnością od 1 grudnia 1922.

Prezes sądu apelacyjnego we Lwowie zamianował Wacława Maciulskiego ukończonego słuchaczem praw aplikantem.

Prezes Lwowskiej Okręgowej Izby Kontroli państwowej zamianował Pawła Byszczaka przewodzącym wiceprezesa Izby z uposażeniem X stopnia służbowego urzędników państwowych.

! Kupućcie!
8. procentowa
Pożyczkę Złotą!

TELEGRAMY.

POSIEDZENIE SEJMU.

Warszawa. (PAT.) Posiedzenie Sejmu wyznaczono na czwartek godz. 16.

Warszawa. (AW.) Posiedzenie Sejmu odbędzie się we czwartek o 4 popoł. Na porządku dziennym wniosek nagły o zachowaniu się organów bezpieczeństwa w czasie zaprzysiężenia prezydenta Rzeczypospolitej.

GŁOSY FRANCUSKIE O WYBORZE PREZ. NARUTOWICZA.

Paryż. (PAT.) „Echo de Paris” omawiając wybór Ministra Narutowicza na Prezydenta Rzeczypospolitej pisze: Polityka Ministra Narutowicza w stosunku do Rosji i Niemiec przeniknięta była zawsze głębokim duchem pokojowym. Celem jej było pracować czynnie nad utrwaleniem pokoju w Europie wschodniej, ujawniając najdalej idącą czujność w sprawie bezpieczeństwa granic Polski na Wschodzie i Zachodzie. Wybór Ministra Narutowicza na Prezydenta wskazuje wyraźnie na to, że Polska pragnie pracować w warunkach pokojowych i chce widzieć na czele republiki mężów niezależnych, zrównoważonych i pełnych wiedzy.

„Expresor” podkreśla specjalnie ostatnie oświadczenie Min. Narutowicza, potwierdzające dążenie Polski do pozostania wierną zobowiązaniem przyjętym wobec Francji i Rumunii.

Z KONFERENCJI PREMIERÓW.

Londyn. (PAT.) Wczorajsza dyskusja na konferencji premierów nad notą niemiecką trwała trzy godziny. Poincare wskazał przede wszystkim na niedostateczność propozycji niemieckich i zakończył konkluzją, że projekt niemiecki absolutnie nie nadaje się do dyskusji.

Tak samo wyraził się o projekcie niemieckim Mussolini. Bonar Law przyznał wszystkie słabe strony projektu niemieckiego, uważa jednak, że byłaby pożyteczna obszerna bardzo dyskusja nad tym projektem. Theunis jest zdania, że propozycje niemieckie są niedostateczne, a przytem mocno spóźnione, dwuznaczne, a nawet wykłonne. Wreszcie Bonar Law stwierdza ogólną opozycję delegatów przeciwko stanowisku noty niemieckiej.

Jak się zdaje, konferencja premierów zajmie się w najbliższym czasie projektem okupacji okręgu Ruhry.

MUSSOLINI WOBEC NIEMIEC.

Londyn. (PAT.) Mussolini oświadczył przedstawicielowi „Sunday Times”, że koniecznym jest, aby sprzymierzeni pozostali nadal w zgodzie i aby raz wreszcie ustalono sumę, którą rząd niemiecki miałby zapłacić. Niemcy mogą płacić i jeżeli nie dojdzie do nieporozumień w tonie Ententy, to przyjdą do rozumu i zapłacą.

CZICZERIN-MĘTOWKA.

Lozanna. Cziczeryn oświadczył wobec dziennikarzy tureckich, że usiłowania aliantów mają na

celu odebranie Turcji owoców zwycięstw. Jeżeli Turcja zrezygnowała z własnej polityki wobec Francji, to spodziewa się za to ustępliwości. Jeżeli cięśniny morskie byłyby zamknięte, Rosja i Turcja byłyby ciągle zagrożone. Dżemalkarze tu eocy odnieśli wrażenie, że Cziczeryn zostawia delegacji tureckiej wolność działania, jedna że zależy mu na solidarnym postępowaniu z nią.

WŁOCHY NIE MYSLĄ UCZYNIĆ NIEMCOM PREZENTU Z ODSZKODOWAŃ.

PARYŻ. (PAT.) Mussolini przed odjazdem z Paryża w wywiadzie z przedstawicielami prasy oświadczył, że udaje się do Londynu w nadziei, że sprzymierzeni przejdą od słów do czynu i że zgodność sprzymierzonych zostanie osiągnięta. Włochy w czasie wojny ucierpiały niemniej niż Francja i tak samo jak ona muszą naprawić dzieło zniszczenia. Dlatego też nie mogą Włochy uczynić Niemcom hojnego prezentu i zrezygnować z odszkodowań. W końcu oświadczył Mussolini, że jest najzupełniej przekonany, iż rząd niemiecki płacić może.

Po wczorajszych zajęciach.

Rada Ministerjalna.

Warszawa. (AW.) O godz. 5:30 popołudniu zebrała się wczoraj w Belwederze pod przewodnictwem Naczelnika Państwa Rada Ministerjalna. Posiedzenie trwało do 9 wieczorem. Między innymi omawiano wczorajsze zajęcia i uchwalono wydać oświadczenie do ludności. Jak donosi „Kurier Polski” po posiedzeniu Ministerowie Nowak, Darowski, Jastrzębski i Mazowski udali się do Marszałka Sejmu Rastaja, któremu przedstawili uchwałę Rady Ministrów i jednocześnie wyrazili Mu imieniem Rządu ubolewanie, że władze wykonawcze nie potrafiły zabezpieczyć wolności i nietykalności posłów.

Konferencja prasowa.

Warszawa. (AW.) Wczoraj wieczorem w Ministerstwie spraw wewnętrznych odbyła się konferencja prasowa, na której dyrektor departamentu bezpieczeństwa p. Urbanowicz imieniem Ministra Darowskiego zawiadomił przedstawicieli prasy o stanowisku Rządu w sprawie ostatnich zajęć. P. Urbanowicz podkreślił, że Rząd powołany jest do strzeżenia konstytucji i praw i dlatego nie może dopuścić do żadnych wystąpień, będących ich pogwałceniem. Z punktu widzenia interesu państwowego, Rząd nie może dopuścić, aby walki partyjne, z terenu sejmowego przeniosły się na arenę publiczną. P. Urbanowicz poinformował dziennikarzy o zarządzeniach władz i zapowiedział, że nadal żadne wystąpienia anti-konstytucyjne, uliczne zgromadzenia i pochody nie będą dopuszczalne. Pod koniec zwrócił się do prasy z apelem o uspokojenie opinii publicznej.

Protast przeciw zajęciom.

Warszawa. (AW.) Okręgowy komitet robotniczy P. P. S. i warszawska Rada Związków zawodowych na wczorajszym posiedzeniu uchwalily proklamować jednoodniowy powszechny strejk w dniu 12 b. m. na znak protestu przeciw wczorajszym zajęciom. „Ekspres Por.” podaje, że wobec stanowiska Ministra Darowskiego, manifestacje P. P. S. zostały odwołane.

Kursy giełdowe.

Lwów, dnia 12 grudnia godz. 13:30.

	Kurs	
	oficjalny	nieoficjalny
Marki niemieckie	185	2'10—2'25
Franki francuskie	1230	000'00—000
Franki szwajcar.	3213	0000'00
Funt sterlingi	79'500	09'00—00'00
Korony niem.-aust.	00'00—00'00	24'0—26'00
Wiedeń	00'00—00'00	24'5—25'5
Korony czeskie	520'00—000'00	45'00—560'00
Praga, wypłata	070'00—000'00	545'00—555'0
Dolary ameryk.	17290—17465	176'00—177'00
Dolary kandyj.	17290—17465	000'00—000'00
Zurych Marki pol.	3'25—0'00	000'00
Lei	00'00—00'00	00'00—000
Liry	803'00—000'00	000'00—000'00
Buda...	0000'00—00'00	0'00—0'000
Paryż	00'00—000'00	000'00—000'00
Berlin	00—0'00	2'10—2'20

Tendencja na dolary wzrostowa.

OGŁOSZENIA.

UZNANIA ZA ZMARŁEGO.

T. IV. 40/21/8. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Wojciech Gniadek z Borowej, powołany w czasie mobilizacji w roku 1914 do służby wojskowej przy „Brigade Munitions Park Nr. 5. został wysłany następnie na front serbski, gdzie po ostatniej wiadomości, danej o sobie w listopadzie 1914 bez wieści zaginął. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci, przeto wdraża się na prośbę Katarzyny Gniadekowej postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi panu drowi Julianowi Kryplewskiemu, adwokatowi w Tarnowie, którego ustanawia się obrońcą wężła małżeńskiego wiadomości o powyż wymienionym. „Wojciecha Gniadka wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sad tutejszy na ponowną prośbę po dniu 15. lipca 1923 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Tarnów, dnia 6. listopada 1922. 11268 1-3

T. 385/22. Jan Wróblewski, syn Daniela i Pelagii urodzony w Bykowie 1887 jako jeńiec wojenny od 1918 nie daje znaku życia. Zarządzając postępowanie celem uznania go za zmarłego i rozwiązania wężła małżeńskiego, wzywa się, aby do pół roku od ogłoszenia Sądowi lub kuratorowi panu drowi Amcisnowi adw. w Przemyślu k r a o w i obrońcy wężła małżeńskiego, udzielono wiadomości o powyższym. Sad tutejszy na ponowną prośbę wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział V. Przemyśl, dnia 1. grudnia 1922. 11165

T. 220/22/3. Edykt. Stefan Klimyszyn, syn Jana urodzony dnia 5. stycznia 1891 w Zabłotach powiat Brudzy powołany w roku 1914 wojska austriackiego miał zginąć na froncie włoskim w r. 1916. Śmierć zaginionego potwierdza i go s użycy Franz Bukowski w korespondencji z matką żony zaginionego. Gdy wobec powyższego prawdopodobnym jest, że zaginiony nie żyje, przeto na wniosek Mał. Klimyszyn wdraża się postępowanie celem uznania Stefana Klimyszyna za zmarłego a małżeństwa z nim zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi drowi I. Ktajowi adwokatowi w Złoczowie, którego za a e m ustanawia się obrońcą wężła małżeńskiego wiadomości o zaginionym. Gdyby zaginiony żył, wnieść Sądowi wiadomość o swym życiu. Na ponowny wniosek po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej, rozstrzygnie Sąd ostatecznie powyższy wniosek.

Sąd okręgowy Oddział IV. Złoczów, dnia 13. października 1922. 11271

T. 275 22/3. Edykt Grzegorz Nowostawski, syn Mikołaja i Jadwigi urodzony 8/III. 1857 w Kołtowie zamieszkały w Weichobużu, wzięty w lecie 1919 przez wojska polskie jako podłoda przepadł bez wieści. Gdy wobec powyższego prawdopodobnym jest, że zaginiony nie żyje, przeto na wniosek Kaśi Nowostawskiej wdraża się postępowanie celem uznania Grzegorza Nowostawskiego za zmarłego. Wydaje się przeto wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi adwokatowi Drowi Kojaczkowskiemu w Złoczowie wiadomości o zaginionym. Gdyby zaginiony żył, wnieść Sądowi wiadomość o swym życiu. Na ponowny wniosek po upływie 1 roku od dnia ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej, rozstrzygnie Sąd ostatecznie powyższy wniosek.

Sąd okręgowy Oddział IV. Złoczów, dnia 27. października 1922. 11270

T. 108/22/3. Edykt. Oliwia Jaremków, zam. Pelech urodzony w Niesuchowie dnia 25.8.1877 zamieszkała w Zadwórzu pow. Przemyślany została w sierpniu 1920 w czasie bitwy Polsko-bolszewickiej odłamkami ek płodzących straszą ciężko raniona i wywieziona przez bolszewików. Od tego czasu przepadła bez wieści. Gdy wobec powyższego prawdopodobnym jest, że zaginiona nie żyje, przeto na wniosek jej męża Dymitra Pelecha wdraża się postępowanie celem uznania Oliwii Pelech za zmarłą a małżeństwa z nią zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi adw. Drowi Waniowi w Złoczowie, którego zaraniem ustanawia się obrońcą wężła małżeńskiego wiadomości o zaginionej. Gdyby zaginiona żyła, winna Sądowi wiadomość o swym życiu. Na ponowny wniosek po upływie jednego roku od dnia ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej rozstrzygnie Sąd ostatecznie powyższy wniosek.

Sąd okręgowy Oddział IV. Złoczów, dnia 19. lipca 1922. 11269

T. 601/22 4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Kusziakiewicz, syn i Katarzyny urodzony 9.1.1888 w Srokach lwowskich ostatnio tamże zamieszkały brał udział w wojnie jako żołnierz austriacki. Według przeprowadzonych dochodzeń doszedł się do niewoli rosyjskiej i ostatni raz dał znać o sobie w styczniu 1916 od tego czasu nie ma o nim wiadomości. Można zatem przyjąć, iż zajął warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24 i. 2. n. c. wżł. ust. z 31/3. 1.18 Nr. 1.8 dżrp. Wobec tego na wniosek Marii Kusziakiewicz wdraża się postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a związku małżeńskiego zawartego na dniu 3. mar. a 1910 między zaginionym a wnioskodawczynią za rozwiązany. Wniosek

o z g n i n y m należy udzielić sądowi, a bo adwokatowi Dr. Kosiniemu we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem, o az obrońcą wężła małżeńskiego. Wniosek o rozwiązanie wężła małżeńskiego przed podpisaniem się o ile żyje lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 8. maja 1923 względnie w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w Gazecie urzędowej sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII. Lwów, dnia 7. listopada 1922. 11297

T. 164/22 4. Edykt. Inaty Andrejków syn Stefana i Marty, kat. urodzony 21.11.1882 w Krasnym zaleszku w pow. Chmielnicki, pr. kat. od 1.10.14 lute o 1905. Katarzyna Zomir, p. wotany w 1916 do wojska austriackiego, brał udział w ataku na frontie rosyjskim we wrześniu 1915 roku i od tego czasu zaginął wszelki ślad o żył. Ody przyjąć zatem należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci, wdraża się na prośbę jego żony Katarzyny Andrejkowej postępowanie celem uznania go za zmarłego i rozwiązania małżeństwa. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi drowi Bacherowi w Stryju wiadomości o powyższym. Inaty Andrejków wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sad tutejszy na ponowny wniosek po upływie 6 (sześciu) miesięcy licząc od dnia ogłoszenia niniejszej uchwały w Gazecie Lwowskiej, rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy Oddział IV. Stryj, dnia 16. października 1922. 10205

T. 46/22/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Roza W szotrak w linii wniośnika o uznanie męża Mikłaja W szotraka za zmarłego. Z zeznań wnioskodawczyni i partych poświadczonych Zwierni i gminnej z daty link 2. marca 1922 wynika, że Mikłaj W szotrak został w roku 1914 powołany do armii austriackiej i walzył w różnych miejscach. O roku 1915 nie ma o nim żadnej wiadomości, za h d z i p r e t d o m n i e m a n i e, że z g n a ł. Na podstawie ustawy z 8. marca 1918 N. 23 Dżp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Mikołaja W szotraka. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi p. Michałowi Danilowiczowi not. w Turce wiadomości o powyższym. Sad tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. grudnia 1922 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V. Sambor, dnia 12. kwietnia 1922. 11233

T. 185/22/8. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Anna Kurucz w Rosochac w wnieśnik wnioskodawczyni i partych poświadczonych zeznań świadków Mich. Kupińca, Mikoł. Kupińca i Tym. Cauchura, partych poświadczonych zeznań świadczy w Rosochac z 25. czerwca 1922 wynika, że Parańka Daniluk w emigrowała w r. 1915 do Rosji i osiadła w wsi Horodycze, Kijowskiej guberni gdzie około połowy lipca 1915 z chorobą zmarła. Na podstawie ustawy z 16. lutego 1918 N. 20 Dżp. wdraża się postępowanie celem uznania dowodu smierci Pańki Daniluk. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi p. dr. Danilowiczowi not. w Turce wiadomości o powyższym. Sad tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. lutego 1923 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V. Sambor, dnia 1. lipca 1922. 11230

T. V 244/22/3. Jan Wojta urodzony urodzony 18.4.1874 w rozbogach kurucich, powiat Kolbuszowski, brał udział w wojnie w sierpniu 1914 r. do czasu wojskowej brał udział w wojnie na froncie rosyjskim w 40 pułku piechoty, dostąpił się 1914 r. do niewoli rosyjskiej, stamtąd powrócił w jesieni 1915. Wstąpił do 40 pułku piechoty a w pierwszej połowie października 1.18 r. odszedł do kategory „2. batalionowa“ na froncie włoskim. Ostatni ślad za nim zaginął. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci, wdraża się na prośbę Ewy Wojtowej postępowanie, celem uznania za zmarłego zaginionego a jego małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi w Rzeszowie, którego ustanawia się obrońcą wężła małżeńskiego wiadomości o powyższym. Ja a w o d e w z y w a s e, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sad tutejszy na ponowną prośbę, po dniu 20. maja 1923 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V. Rzeszów, dnia 16. października 1922. 1160

ROZNAITE OBWIESZCZENIA.

Cg. I. b. 718/22. Edykt. Lazar Sereth i tow. w Tarnopolu wnieśli skargę przeciw Tekli Stolar w Potokach ad Niwice o oddanie w posiadanie prz. 2888/12 gm. Niwice. Audjencja została wyznaczona na 20. grudnia 1922 godz. 9. przedpoł. w tym sądzie, biuro Nr. 11. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej Iwana Stolar jest nieznanne, ustanawia się adw. dr. Majbluma w Złoczowie kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd okręgowy, Oddział I. Złoczów, dnia 16. listopada 1922. 11264

C. I. 586/22. Edykt. Strona powodowa Błaż Wolkowcach wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Fedotowi Budzejowi o uznanie prawa własności i zeznanie dokumentu zpn. do Lcz. C. I. 586/22. Audjencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na dzień 20. grudnia 1922 o godz. 8. rano w sądzie poniziej wymienionym, sala rozpraw Nr. 23. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznanne, ustanawia się pana dra Romana Burdowicza, adwokata w Borszczowie, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd powiatowy, Oddział I. Borszczów, dnia 27. listopada 1922. 11359

C. III. 454/22. Edykt. Strona powodowa Franciszka Terlecka Semkowicz wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Janowi Terleckiemu Semkowiczowi i Katarzynie Terleckiej Semkowicz o zniesienie współwłasności do L. czyn. C. III. 454/22. Audjencja do ustnej rozprawy wyznaczona na 30. stycznia 1923, godz. 10. przedpoł. w tym sądzie, biuro Nr. 47, sala rozpraw II. p. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznanne, ustanawia się adwokata dr. Lehmana kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd powiatowy, Oddział III. Sambor, dnia 10. listopada 1922. 11326

C. II. 785/22. Przeciw Michałowi Hryhoryszynowi, synowi Petra z Mykietyniec, którego miejsce pobytu nie jest znane, wniesionym został do sądu powiatowego w Kossowie przez Jurka Hryhoryszyna s. Petra z Mykietyniec pozew o własność. Na podstawie pozwu tego wyznaczono audjencję do rozpraw na dzień 22. stycznia 1923, godzinie 9 rano. Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się pana adw. dra Frenkla w Kossowie kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie kuranda w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział II. Kosów, dnia 30. września 1922. 11308

Cg. I. 350/22. Edykt. Strona powodowa Hanka Barabasz, zam. Korzanowska f. Krzywianowska wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Stefanowi Korzanowskiemu f. Krzywianowskiemu o alimentację zmu. do L. cz. Cg. I. 350/22. Audjencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 21. grudnia 1922, godz. 9. przedpoł. w tym sądzie, biuro Nr. 80. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznanne, ustanawia się p. dra Krzha adwokata w Czortkowie kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd okręgowy, Oddział I. Czortków, dnia 13. listopada 1922. 11309

C. I. 456/22/1. Edykt. Przeciw Andrzejowi Mraka z Tejsarowa, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do sądu powiatowego w Żydaczowie przez Anielę Szopiak, zameżną Mraka pozew o odwołanie darowizny zpn. Na podstawie pozwu wyznaczona została audjencja do ustnej rozprawy na dzień 29. grudnia 1922 g. 9 rano. Celem strzeżenia praw Andrusia Mraki ustanawia się p. dr. C. Fischera, adwokata w Żydaczowie kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie Andrusia Mrakę w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział I. Żydaczów, dnia 27. listopada 1922. 11311 1-3

C. 716/22. Strona powodowa Ignacy Dwornik w Skorykach wniosła pozew przeciw Marcjnowi Mielnikowskiemu o 25 dolarów. Audjencje wyznaczono na 30. grudnia br., godzina 9. B. Nr. 2. Ponieważ miejsce pobytu pozwanego jest nieznanne, ustanawia się dra Klara, adwokata w Nowem Siolu kuratorem, który go będzie zastępował na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki sam pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział I. Nowe Siolo, dnia 28. listopada 1922. 11325

C. 697/22. Strona powodowa Oleksa Buhaj z Terpiłówki wniosła pozew przeciw Dymitrowi Buhajowi, synowi Wasyla o 64 dolarów. Audjencje wyznaczono na 30. grudnia 1922 godz. 9. B. Nr. 2. Ponieważ miejsce pobytu pozwanego jest nieznanne, ustanawia się dra Klara, adwokata w Nowem Siolu kuratorem, który go będzie zastępował na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki sam pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział I. Nowe Siolo, dnia 28. listopada 1922. 11324

U. 403/22/3. Aron Braver zostaje skazany na 5.000 mk. grzywny, lub dwa dni aresztu za to, że 10. lipca 1922 w Muszynie wykopywał grzyby po drodze od ludzi zdających na targ, a to celem dalszego zarobkowego pozycia.

Sąd powiatowy, Oddział III. Muszyna, dnia 8. sierpnia 1922. 11289

Cg. I. 675/22. Edykt. Strona powodowa Elżbieta Mieczychowska zameżna Fabrywska wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Karolowi Mieczychowskiemu z Katyny o 800.000 mkp. Audjencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 5. grudnia 1922, godz. 9. rano w tym sądzie, biuro nr. 2. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznanne, ustanawia się adw. dra Kotulę w Przemyślu kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd okręgowy, Oddział I. Przemyśl, dnia 21. listopada 1922. 11288

SPADKI.

A. VII. 353/14/19. Edykt. W celu zwołania dziedziców sądowi niewiadomych. Sąd powiatowy w Stryju podaje do wiadomości, że dnia 2. kwietnia 1914 zeszedł ze świata Izrael Heller w Hofobuowie, nie pozostawiając ważnego rozporządzenia ostatecznej woli. Sąd tutejszy nie ma wiadomości, czy i które osoby mają prawo do spadku tego przeto wzywa się wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do spadku, by w przeciągu jednego roku od dnia 1. października 1922 licząc, zgłosili się z prawami do tutejszego sądu i wykazując swe prawa dziedziczenia, wnieśli oświadczenie się za dziedziców, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego tymczasem adw. dr. Siermelli ze Stryja ustanowiony zostaje kuratorem spuścizny, przeprowadzony byłby z tymi i tym przyznany, którzy oświadczą się za dziedziców i tytuł swego prawa dziedziczenia wykażą, zaś część spadku nieprzyjęta, lub jeżeliby się nikt nie oświadczył dziedzicem, cały spadek zostałby przez Państwo jako bezdziedziczny zabranym.

Sąd powiatowy, Oddział VII.
Stryj, dnia 6. września 1922. 11256

KURATELE.

L. cz. P. II. 188/22. Edykt. Maria Sokolowska, nauczycielka w Biesiadach z powodu choroby umysłowej zostaje całkowicie ubezwłasnowolniona.

Sąd powiatowy, Oddział II.
Zółkiew, dnia 9. listopada 1922. 11257

AMORTYZACJE.

L. cz. T. 611/22/4. Zarządzenie umorzenia weksla. Na wniosek Motla Kiechsteina we Lwowie podejmuje się postępowanie celem umorzenia niżej oznaczonego weksla, który miał zaginąć, i wzywa się posiadacza tego weksla, aby go do dni 45 licząc od dnia ogłoszenia tego zarządzenia przedłożył temu Sądowi. W razie przeciwnym po upływie tego terminu uznałby Sąd weksel za umorzony. Weksel jest z daty Lwów 3. września 1922 na kwotę 50.000 Mk, płatny 7. września 1922, akceptowany przez Arnolda Werberga.

Sąd okręgowy cywilny, Oddz. VII.
Lwów, dnia 23. listopada 1922. 11300

L. cz. T. 62/22/6. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Anny Zakus, żony Iwana, podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginąć; wzywa się posiadaczy tych papierów, aby je w ciągu 6 miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia płacności wierzycielności przedłożyli temu Sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: książeczka wkładowa pow. Towarzystwa gospodarskiego kredytowego „Wira“ w Zółkwi Nr. 387, opiewająca na nazwisko Anny Zakus.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 10. października 1922. 11276

L. cz. T. V. 441/22/3. Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego. Na wniosek Pawła Waltosa w Rozgónicy wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładowej Polskiego Banku przemysłowego Filji w Rzeszowie Nr. 344, wystawionej 27. lutego 1922 r. na imię Pawła Waltosa i na kwotę 5.460.000 opiewającej. Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu sześciu miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznana zostanie.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 17. października 1922. 11263

SPRAWY.

Firm. 1582. Rg. A. II. 196. Wykreślenie firmy kupca pojedynczego. Wykreślono z rejestru dnia 21. października 1922 z powodu zwinienia przedsiębiorstwa. Siedziba firmy Lwów. Brzmienie firmy: Dom handlowy Dr. Zylski.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 9. października 1922. 10934

Firm. 1034. stow. V. 368. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 22. sierpnia 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Związek gospodarczy Panis stow. urzędników skarbowych we Lwowie stow. zar. z ogr. por. Zmiany uchwałą walnego zgromadzenia z dnia 4. grudnia 1921 uchwalono rozwiązanie i likwidację stowarzyszenia. Likwidatorami wybrano: Józefa Durskiego, p. Józefa Niedzielskiego, Wawrzyńca Schenbauera, Walerjana Józefa Kolmera, Juliana Rennera, Jana Ganrzewskiego i Aniele Tymczyszyn we Lwowie. Podpis firmy: Likwidatorowie podpisująć będą firmie w ten sposób że pod brzmieniem firmy z dodatkiem „w likwidacji“

dwaj likwidatorowie umieszczą swe podpisy. Likwidacja przeprowadzona zostanie w myśl postanowień art. 76 i 84 ust. o spółdzielniach.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 1. sierpnia 1922. 10939

L. cz. Firm. 997/22. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Dnia 27. czerwca 1922 r. przy firmie Leon Dreijangel wpisano w rejestrze zmianę przedmiotu przedsiębiorstwa na „Przedsiębiorstwo przewozowe“.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 24. czerwca 1922. 10944

Firm. 618/22. Sp. II. 153. Zmiany dotyczące wpisanej już Stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszenia wpisano dnia 28. października 1922 przy Stowarzyszeniu „Spółka oszczędności i pożyczek w Kamienicy stow. zarejestr. z ogr. por.“ następujące zmiany: Wystąpił członek zarządu i zastępca przełożonego tegoż Zarządu Franciszek Hudziński, wybrany w miejsce tegoż członkiem zarządu Antoni Karabin rolnik w Złudzy.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 28. października 1922. 10986

Firm. 148/22. Rg. C. 39. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm i spółek. Do rejestru Reg. C. należy wciągnąć co następuje: Siedziba firmy: Stryj. Brzmienie firmy: Stryjska spółka handlowo-przemysłowa z ograniczoną poręką. Zmiana: Uchwała walnego zgromadzenia Spółników z dnia 10. września postanowiono rozwiązanie Spółki i przeprowadzenie likwidacji jej majątku. Likwidatorami wybrano dotychczasowych zawiadowców, inż. Leonarda Kwaka i Abrahama Waldmana, budowniczego w Stryju, którzy firmie kolektywnie podpisująć będą w ten sposób, że pod dotychczasowym brzmieniem firmy z dodatkiem „w likwidacji“ umieszczą swoje podpisy. Dzień wpisu: 2. listopada 1922.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 21. października 1922. 10988

Firm. 84/22. Stow. III. 561. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Bratkowce. Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Bratkowcach, stowarzyszenie zarejestrowane z nieobmezenemu porokolu. 1) członkowie dyrekcji wystąpili: Stefan Tkacz. 2) Członkowie dyrekcji wybrani Dmytro Melnyk. — Data wpisu: 22. września 1922.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 4. sierpnia 1922. 10990

Firm. 939. Rg. C. III. 137. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 12. października 1921. Brzmienie firmy: Maria Garbarna w Zimnej Wodzie—Rudno spółka z ograni. odp. we Lwowie. Siedziba firmy: Lwów. Zmiany: Postanowienia umowne kontraktu spółki uzupełnione umową dziającą w formie aktu notarialnego z dnia 26. czerwca 1921 r. rep. 1432. Wysokość kapitału zakładowego: Kapitał zakładowy podwyższony został do kwoty 840.000 Mp. pełno wpłacony. Zawiadowcy: Karol Schriale, Fryderyk Schriale, Karol Czudżak, Fryderyk Stark zawiadowcy oraz Maksymilian Winkler i Florian Zwolński zast. zawiadowców ustapili. Wybrani: Tadeusz Hilary Hoszowski em. instruktor Min. Handlu we Lwowie, Bogumił Kislinger kupiec we Lwowie zawiadowcami zaś Kazimierz Kielbusiewicz współwłaściciel firmy Merkury i zast. zawiadowcy. Prokurę udzieleno kierownikowi administracyjnemu przedsiębiorstwa Fryderykowi Schriale. Podpis firmy następuje w ten sposób, że pod brzmieniem firmy umieszczą swe podpisy kolektywnie albo dwaj zawiadowcy albo zawiadowca i zast. zawiadowcy albo też zawiadowcy albo zawiadowca i zast. zawiadowcy albo też zawiadowca i prokurzysta.

Sąd okręgowy cyw. jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 16. września 1921. 11039

Firm. 1119/21. Rg. A. III. 146. Wpis firmy Spółki jawnej. Do rejestru wpisano dnia 3. września 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Leon Appel i Spółka, Zakłady handlowe przemysłowe dla optyki, mechanicznej i przyrządów mierniczo-technicznych. Przedmiot przedsiębiorstwa: Prowadzenie hurtownego i detalicznego składu handlowego artykułów optycznych, technicznych i mierniczych, oraz wytwórni tychże artykułów, tudzież prowadzenie handlu wszelkimi innymi w zakresie rodzaju przedsiębiorstwa wchodzącymi przedmiotami. Spółnicy: 1) Leon Appel, przemysłowiec we Lwowie ul. Legionów L. 1. — 2) Fryderyk Schall, kupiec we Lwowie ul. Lyczakowska 4. — 3) Maks Echler, optyk we Lwowie ul. Kurkowa L. 7. Podpis firmy: Spółnicy Leon Appel i Fryderyk Schall kolektywnie pod brzmieniem firmy wypiszą swoje nazwiska.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 31. sierpnia 1921. 11040

Firm. 1507. Rg. C. IV. 176. Wpis udzielenia prokurcy. Do rejestru wpisano dnia 30. września 1922. — Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: M. Kierski import i eksport towarów żelaznych i stalowych narzędzi artykułów technicznych i maszyn tudzież skład żelaza Ska z ogr. odpow. Wpis szczegółowy: Prokurę samoistną udzieleno urzędnikowi firmy Edwardowi Langowi we Lwowie, Kopernika 4. który firmie spółki podpisująć będzie w ten sposób, że pod brzmieniem firmy umieści swój podpis z dodatkiem wskazującym na prokurę.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 21. września 1922. 11045

Firm. 935. Rg. C. V. 137. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 12. września 1921. Siedziba firmy: Lwów, Brzmienie firmy: „Tekstyl“ dom handlo-

wo przemysłowy, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Przedmiot przedsiębiorstwa: handel towarami tekstylnymi i surowcami służącymi do wyrobu towarów tekstylnych, wreszcie wyrób towarów tekstylnych. Czas trwania spółki: nieograniczony. Kapitał zakładowy: 500.000 mp, pełno wpłacony. Zawiadowcy: Izak Hessel, kupiec we Lwowie i Dr. Hillel Sussmann-przemysłowiec w Stanisławowie, którzy zastępują spółkę alternatywnie. Podpis firmy: pod wypisanem, wydrukowanym lub stampką wydrążonym brzmieniem firmy — wypisze którykolwiek z zawiadowców z osobną swoje nazwisko rodzinne.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 8. września 1921. 11047

Firm. 627/22. Stow. IV. 4. Likwidacja Stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 28. października 1922 przy Stowarzyszeniu Spółka spżywca „Spójnia“ polskiego związku rekordzistów i przemysłowców w Starym Sączu Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością; Uchwała Walnego zgromadzenia z dnia 4. grudnia 1921 rozwiązano stowarzyszenie i zarządzone jego likwidację. Likwidatorzy: Jan Pasiut szewc, Michał Banasidzki garbarz, Józef Paszkiewicz szewc, Władysław Skalski masarz wszyscy zamieszkałi w Starym Sączu. Podpis firmy: likwidatorzy będą podpisująć wspólnie dotychczasową firmę z dodatkiem „w likwidacji“.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 28. października 1922. 10987

Firm. 1084. Rg. A. II. 31. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 22. lipca 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Gerstenfeld i Schorr. Wpis szczegółowy: ze spółki wystąpili dotychczasowi spółnicy Basche Gerstenfeld i Breindel Schorr.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 18. lipca 1922. 11044

Lcz. Firm. 231. Rg. A. II. 329. Wpis jawnej spółki handlowej. Do rejestru wpisano dnia 14. maja 1920. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Schwarzwald, Dym i Ska. Przedmiot przedsiębiorstwa: Kantor wymiany. Rodzaj spółki: jawna spółka handlowa od 15. lutego 1920. Spółnicy: Maurycy Schwarzwald, kupiec we Lwowie, Mojżesz Izrael 2 im. Dym kupiec obaj we Lwowie. Spółnicy uprawnieni do zastępstwa, Maurycy Schwarzwald i Mojżesz Izrael 2 im. Dym kolektywnie. Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy umieszczą swoje imiona i nazwiska spółnicy Maurycy Schwarzwald i Mojżesz Izrael Dym.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 22. kwietnia 1920. 11047

Firm. 796. Rg. C. VI. 167. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 28. lipca 1922. Siedziba Spółki: Lwów. Brzmienie firmy: „Photonafta“ Spółka dla handlu i przemysłu naftowego z ogr. odpowiedzialnością we Lwowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: Kupno i sprzedaż na własny lub cudzy rachunek ropy, produktów naftowych i wszelkich artykułów technicznych i chemicznych, kupno i sprzedaż terenów naftowych, kopalń i rafinerji oraz wszelkich urządzeń kopalnianych i rafineryjnych, nadto przeprowadzenie wszelkich transakcji handlowych związanych z nabywaniem lub zbyciem wyżej wymienionych produktów, urządzeń itd.; b) transport i magazynowanie produktów naftowych we własnych lub wdzierżawionych cysternach, beczkach, tankach wzeł. rezerwoar.; c) stworzenie zakładów pomocniczych, własnych organizacji handlu hurtownego i detalicznego produktami naftowymi, jak to rurociągów, warsztatów, składów i nabywanie w tym celu ruchomości i nieruchomości; d) uczestniczenie w innych przedsiębiorstwach mających podobne cele. Kapitał zakładowy: Spółki wynosi 4.000.000 Mp. — pełno wpłaconych. — Zawiadowstwo: Adolf Polgar, dyrektor Ska akc. „Nafta“, Robert Feith, dyrektor Ska akc. „Nafta“ obaj we Lwowie. Prokurysta ustanowiono Konrada Kowalewskiego we Lwowie. Podpis firmy: Pod wypisanem, wydrążonym, wydrukowanym, lub wybitym brzmieniem podpiszą dwaj zawiadowcy łącznie albo jeden zawiadowca i jeden prokurzysta łącznie. Czas trwania spółki: nieograniczony. Stosunki prawne: Spółka opiera się na kontrakcie w formie aktu notarialnego z dnia 10. maja 1922 r. do L. ren. 19.181.

Sąd okręgowy jako handlowy.
Lwów, dnia 19. lipca 1922 r. 11046

Firm. 1417 Rg. C. V. 139. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 21. października 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Ludowa spółka parcelacyjna Spka z ogr. odpow. Prokurę udzieleno Dr. Kazimierzowi Senissonowi adw. we Lwowie.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 9. października 1922. 11048

Firm. 1505. Rg. B. I. 372. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 3. października 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Lesienicka fabryka drożdży prasowanych i Spirytusu Ska. akcyjna. Czas trwania: nieograniczony. Przedmiot przedsiębiorstwa: a) założenie i prowadzenie w Lesienkach pod Lwowem fabryki drożdży prasowanych i Spirytusu na zasadzie osobnego zezwolenia nabywie tamże potrzebnych do tego celu gruntów i budynków względnie stawianie nowych budynków przemysłowych i handlowych, oraz nabycie urządzenia fabrycznego maszyn i wogóle wszelkich przedmiotów do prowadzenia tego przedsiębiorstwa potrzebnych; b) wytwarzanie sposobem fabrycznym drożdży prasowanych i spirytusu i handel tymi przedmiotami; c) kupno, dzierżawa

lub innego rodzaju nabytce innych przedsiębiorstw i fabryk służących do wytwarzania i rozsprzedaży powyższych wyrobów budowa nowych takich zakładów wogóle podejmowanie się wszelkich innych czynności handlowych wchodzących w zakres tego przedsiębiorstwa lub popierające cele spółki i ich rozwój; d) zarządzanie, prowadzenie zakładów filialnych ekspozytur, składów, sklepów i agencji do prowadzenia przedsiębiorstwa i rozszerzania jego zakresu; e) udział w innych lub podobnych przedsiębiorstwach; f) nabywanie, dzierżawienie i prowadzenie gospodarstw rolnych zelem aprowizacji swego personelu, urzędników i robotników i zakładanie kolonii robotniczych dla swoich zakładów. Wysokość kapitału zakładowego: Kapitał akcyjny spółki wynosi 100 milionów i jest podzielony na 100.000 akcji po 1000 Mkp. gotówka pełno wpłaconych na okaziciela i niepodzielonych. Rada zawiadowcza składa się conajmniej z 6, a najwięcej z 10 członków wybieranych przez Walne zgromadzenie na okres 5 lat. Pierwsza Rada na okres lat 5. Walne konstytuujące Zgromadzenie z dnia 25. kwietnia 1922. oznaczyło ilość członków Rady zawiadowczej na 7. Członkami Rady zawiadowczej zostali wybrani: 1) Karol Harner radca komercyjny w Szeplern; 2) Karol Neustadt w Wiedniu; 3) Jerzy Mautner Markhof w Szeplern; 4) Dr. Marcja Szarski dyrektor Banku we Lwowie; 5) Dr. Stanisław hr. Mycielski wł. dóbr we Lwowie; 6) Dr. Henryk Aszkenazy dyrektor Banku w Warszawie i 7) Dr. Emil Parnas adw. we Lwowie. — Podpis firmy następuje w ten sposób, że pod wydrukowaniem, wyciśnięciem stampilla lub przez kogobież wypisanem brzmieniem firmy umieszczają swa podpisy łącznie albo dwaj członkowie Rady zawiadowczej albo jeden członek i jeden prokurysta albo dwaj dyrektorowie albo jeden dyrektor i jeden prokurysta. — Obwieszczenia spółki ogłaszane będą w „Monitorze Polskim” i „Gazecie Lwowskiej”. Rodzaj spółki. Spółka akcyjna opiera się na statucie uchwalonym dnia 25. kwietnia 1922 po uzyskaniu zatwierdzenia ze strony Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 10 stycznia 1922.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów, dnia 26. września 1922. 11050

Firm. 346. Rg. C. III. 39. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm. Do rejestru Oddział C. włącznieto co następuje: Siedziba firmy. Lwów. Brzmienie firmy: „Polinex” Polski Związek handlowy dla importu i eksportu Spółka z ogr. odpow. Kapitał zakładowy 72.000 Koron wyznaczony podwyższony o dalszą kwotę 313.000 K. (trzyście trzydzieści tysięcy Koron) tak że obecnie kapitał zakładowy wynosi 385.000 K. i który w całości gotówką spłacono. § 9 kontraktu spółki zmieniono w tym kierunku, że spółka ma tylko jednego zawiadowcę w osobie Dra Ignacego Arnolda, który zastępuje ją na dwewnątrz i podpisuje tej firmę w ten sposób, iż pod wypisanem, wyciśnięciem, wydrukowaniem, lub wybltem brzmieniem firmy umieści swój podpis wobec czego wykreśla się z rejestru dotychczasowego Zgo zawiadowce Dra Romana Stupnickiego. Data wpisu: 10. czerwca 1920 r.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów, dnia 12. maja 1920. 11049

Firm. 354. stow. VII. 156. Wpis firmy Spółdzielni. Do rejestru wpisano dnia 20. kwietnia 1921. Siedziba spółdzielni: Lwów. Brzmienie firmy: Spółdzielnia produkcyjna spozycowców Zagon spółdzielnia z odpowiedzialnością udziałami we Lwowie. Data statutu 14. marca 1921. Przedmiot przedsiębiorstwa: pokrywanie potrzeb gospodarczych swych członków produktami wytworzonymi w przedsiębiorstwach rolnych przetwórczych spółdzielni lub zakupowanymi hurtownie a przede wszystkim produktami rolnymi uzyskanymi z gospodarstwa rolnego spółdzielni. Czas trwania nieograniczony. Dyrekcja składa się z 3 członków. Nazwiska członków dyrekcji: Roman Kamiński, Witold Karczewski i Aleksander Ulm wszyscy we Lwowie.

Podpis firmy pod firmową pieczęcią spółdzielni umieszczają podpisy najmniej dwaj członkowie dyrekcji. Ogłoszenia umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej”, „Słowie Polskie”, „Kurierze Lwowskim” i „Gazecie Wieczornej”. Udział członka 2000 Mkp. Udział w działalności udziałami. Wpisy szczegółowe: spółdzielnia ma Radę nadzorczą złożoną z 12 członków i 3 zastępców. Do likwidatury mają zastosowanie postanowienie zawarte w art. 60 statutu.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów, dnia 11. kwietnia 1921. 11051

Firm. 1132. Rg. C. VI. 265. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 28. września 1922 Siedziba firmy Lwów. Brzmienie firmy: Fructus spółka z ograniczoną poroką dla obrotu zbożem i ziemioplodmi. Przedmiot przedsiębiorstwa: hurtowne kupno i sprzedaż zboża i wszelkich produktów rolnych nie wyłączając słomy, siano itp. tudzież przetworów zbożowych jak mąka, kasza, pencał itp. oraz kupno i sprzedaż wszelkich artykułów spożywczych. Kapitał zakładowy wynosi 900.000 Mkp. w całości wpłacony. Czas trwania nieograniczony. Spółka ma dwóch zawiadowców w osobach Samuela Kofflera i Emilia Klejnera kupców we Lwowie. Zawiadowcy zastępują spółkę działając łącznie komulatywnie. Zawiadowcy składają swe oświadczenia w ten sposób że pod wydrukowaną pieczęcią wyciśnięciem lub wypisanem brzmieniem firmy podpisują obaj swoje nazwiska. Spółka opiera się na kontrakcie z dnia 11. lipca 1922 L. rep. 20427.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów, dnia 22. września 1922. 10894

Firm. 325. Rg. C. IV. 208. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 2. kwietnia 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Gloria hurtowno techniczne Towarzystwo handlowe spółka z ogr. poroką. Czas trwania spółki nieograniczony. Stosunki prawne spółki, spółka opiera się na kontrakcie spółki z daty Lwów, 10. stycznia 1921 L. rep. 77645. Przedmiot przedsiębiorstwa: sprzedaż artykułów technicznych produktów naftowych oraz wszelkiego rodzaju transakcji naftowych. Kapitał zakładowy spółki 125.000 Mp. pełno wpłacony. Do zastępstwa spółki uprawnieni są trzej zawiadowcy. Nazwiska zawiadowców: Oskar Lehrer kupiec we Lwowie, ul. Łazarza 6, Herman Heistein kupiec we Lwowie, ul. Kochanowskiego 10 i Emanuel Balltuch Schechter kupiec we Lwowie ul. Domagaliczów 7. Podpis firmy pod napisana, wydrukowaną lub też stampilla wyciśnięta firma spółki podpisany którykolwiek dwóch zawiadowców ewentualnie na wyndek ustanowienia prokurystów podpis jednego z zawiadowców i prokurysty.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów, dnia 22. marca 1921. 11055

Firm. 187/22. C. II. 107. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej! Do rejestru firmy spółkowych należy wciągnąć co następuje: Siedziba firmy: Drohobycz. Brzmienie firmy: Towarzystwo Budowlane inż. J. Lenart i Ska Spółka z ogr. odpow. w Drohobyczu. Przedmiot przedsiębiorstwa: 1) nabywanie, zarządzanie, prowadzenie i sprzedaż cegieł, betoniarń, kaflarni, dachowczarni itp. zakładów przemysłowych i wytwórczych, służących do uzyskania materiałów budowlanych; 2) prowadzenia i nadzorowanie wszelkich budowli na własny i obcy rachunek; 3) kupno i sprzedaż artykułów budowlanych i przemysłowych na własny i obcy rachunek; 4) sporządzenie planów i kosztorysów w odniesieniu do wszelkich budowli; 5) nabywanie i sprzedaż na własny i obcy rachunek budynków, terenów, fabryk i wszelkich nieruchomości; 6) zarządzanie mieszkań, fabryk i zakładów przemysłowych na własny i obcy rachunek; 7) zarządzanie domów składowych celem magazynowania artykułów budowlanych i wszelkich surowców, półfabrykatów, fabrykatów i wytworów fabrycznych. Forma spółki Akt notarialny z daty Drohobycz 27. czerwca 1922 L. 46783. Kapitał zakładowy 50.000.000 Mkp. został w całości

wpłacony. Zawiadowcy: Jakób Lenart, inżynier i przemysłowiec. — Dr. Marian Rosenberg dyrektor powszechnego Banku Kredytowego Oddziału i Izidor Zuckerberg, fabrykant w Drohobyczu. Czas trwania nieograniczony. Podpis firmy, pod wypisaną wydrukowaną (wyciśniętą) firmą lub pod stampilla Spółki dwaj dyrektorowie ((zawiadowcy) lub jeden dyrektor (zawiadowca) i prokurysta umieszczają swe podpisy. — Prokurysty Spółki dotąd nie ustanowiono. Dzień wpisu 14. lipca 1922.

Sambor, dnia 13. lipca 1922. 11072

Sąd okręgowy, Oddział V. Firm. 65. Rg. A. III. 53. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 10. marca 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Bracia Weinmann i Gerstenfeld. Czas trwania spółki nieograniczony. Rodzaj spółki jawna handlowa od 1. stycznia 1921. Jawnymi spółnikami są: Samuel Weinmann i Wolf Weinmann kupcy we Lwowie, Legionów 29, oraz Izak Gerstenfeld, Lwów, Krakowska 20. Przedmiotem przedsiębiorstwa hurtowny i detaliczny handel towarów spożywczych kolonialnych i delikatesów. Do zastępstwa spółki uprawnieni są wszyscy spółnicy. Podpis firmy pod wypisanem wydrukowanym lub stampilla wyciśnięciem brzmieniem firmy podpisy kolektywne dwóch którykolwiek ze spółników.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów, dnia 3. marca 1921. 11061

Handażysta Polaczek
Sambor. — Ilustrowane cenniki darmo.

Neklama, dźwignią handlu!

ZAPROSZENIE

na Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie członków Powiatowego Towarzystwa Zaliczkowego w Kamionce Strum., które odbędzie się w lokalu Towarzystwa dnia 22. grudnia 1922 roku o godz. 11, przedpołudniem z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia,
- 2) Zmiana statutu dla uzgodnienia z przepisami ustawy o spółdzielniach z dnia 29. października 1920, Nr. III, poz. 733 Dz. U. R. P.

Kamionka Strum., dnia 7. grudnia 1922. 11361

Rada Nadzorcza Powiatowego Towarzystwa Zaliczkowego w Kamionce Strum.

stowarzyszenia zarej. z ograni. poroką.
Prezes: Bartmański. Sekretarz: Dr. Zygmunt.

OGŁOSZENIE.

Ogłasza się, że Spółka oszczędności i pożyczek w Zwiczycy została rozwiązana i znajduje się w likwidacji. Likwidatorami są: Tomasz Dronka i Franciszek Rusin.

Wzywa się wierzycieli o zgłoszenie swych pretensji do 30 dni.
Zwiczycza, dnia 12. grudnia 1922. 11365

VIII. ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

cłonków KASY KREDYTOWEJ stow. zarej. z ogr. por. we Lwowie odbędzie się w piątek dnia 29. grudnia 1922 r. o godz. 4 1/2, popoł. w lokalu Ziemskiego Banku Kredytowego we Lwowie, ul. Jagellońska 1. 2

z następującym porządkiem obrad:

1. Odczytanie protokołu ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Dyrekcji i Rady Nadzorczej z działalności w r. 1921.
3. Sprawozdanie Komisji rewizyjnej.
4. Wniosek Rady Nadzorczej na rozwiązanie i likwidację Stowarzyszenia.
5. Wybór likwidatorów.
6. Wnioski członków.

Na wypadek braku wymaganego stańtem kompletu odbędzie się drugie Walne Zgromadzenie tego samego dnia o godz. wpół do 6-tej po południu w tym samym lokalu, zdolne do powzięcia uchwał bez względu na liczbę obecnych.
We Lwowie, dnia 11. grudnia 1922.
Rada Nadzorcza KASY KREDYTOWEJ we Lwowie

We środę dnia 20-go grudnia 1922 o godz. 6-tj wieczorem odbędzie się w LOKALU TOWARZYSTWA

PRZEMYSKIEJ KASY ZALICZKOWEJ RZEMIEŚLNİKÓW I ROLNIKÓW

71-sze OGOLNE ZGROMADZENIE

Członków PRZEMYSKIEJ KASY ZALICZKOWEJ RZEMIEŚLNİKÓW I ROLNIKÓW Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poroką. Bilan: za rok 1921 wraz z wnioskami udzielenia absolutum Dyrekcji, rozdziału zysków i t. p. może być przeglądany w godzinach urzędowych w kancelarii Towarzystwa.

PORZĄDEK DZIENNY:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Zgromadzenia
2. Sprawozdanie z działalności za rok 1921 i wniosek o udzielenie absolutum Dyrekcji za rok: od 1. stycznia do końca 1921.
3. Wniosek w sprawie rozdziału czystego zysku z r. 1921 (§ 63 lit. g statutu)
4. Oznaczenie wpisowego i wkładek do funduszu inwalidów i wdów (§ 6 lit. d)
5. Wybór 3-ech członków Rady Nadzorczej (§ 49 stat.)
6. Wybór 3-ech członków Komisji rewizyjnej.
7. Zmiana statutu, dla uzgodnienia z przepisami ustawy o spółdzielniach z 29. października 1920 r. Nr. 141 poz. 733 Dz. U. R. P.
8. Wnioski członków.

Z Rady Nadzorczej Przemyskiej Kasy Zaliczkowej Rzemieślników i Rolników Stowarzyszenia zarej. z ograni. poroką
Przemyski, dn 8. grudnia 1922. 11364
Wiktoria Rebliczek, zast. prezesa. Michał Romaszewski, sekretarz.

TOWARZYSTWO Kredytowe dla Handlu i Przemysłu w Rzeszowie uchwaliczy swe rozwiązanie, wzywa wierzycieli aby do dnia 6.1. 1923

OBWIESZCZENIE.

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE członków TOWARZYSTWA ZALICZKOWEGO w BRZOSTKU, stow. zar. z nieogr. poroką odbędzie się dnia 28. grudnia 1922 roku o godzinie 10 rano w biurze Towarzystwa, na które to Zgromadzenie zaprasza się P. T. Członków Towarzystwa.

Porządek dzienny:

- 1) Zmiana statutu celem uzgodnienia go z ust. w. o spółdzielniach z dnia 29. października 1920 r. Nr. III poz. 733 dz. ust. R. P.
- 2) Wnioski członków.

W razie braku wymaganego statutu kompletu odbędzie się następne Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie tego samego dnia t. j. 28. grudnia 1922 o godzinie 12 w południe z tym samym porządkiem dziennym bez względu na liczbę obecnych członków.

Brzostek, dnia 7. grudnia 1922. Za Radę Nadzorczą: Prezes Ks. Szymkiewicz

UWAGA: Prawo uczestnictwa na Walnym Zgromadzeniu mają tylko członkowie, którzy wpłacili najmniej 60 Mkp. na udział (§ 25 statutu).